

Dopis řeholníkům a řeholnicím

70 let po násilném rušení klášterů v socialistickém Československu

Milé sestry, milí bratři,

zatímco nás epidemie takřka přes noc uzavřela v klášteřích a my nevycházíme ani kvůli službě, kterou jsme dosud „venku“ běžně konali, před sedmdesáti lety byla situace opačná. Během jedné noci byli téměř všichni řeholníci a řeholnice ze svých klášterů vyhnáni, vyvezeni jinam. V noci ze 13. na 14. dubna 1950 řeholní bratři (Akce K), z 27. na 28. září pak sestry (Akce Ř). I tehdy, stejně jako dnes, se jednalo o bezprecedentní situaci, i když se nedá říct, že nikdy v dějinách se nic podobného nestalo.

Chceme nyní, 70 let od obou „Akci“, společně poděkovat Bohu za svobodu. Chceme děkovat za všechno dobré, co z utrpení našich sester a bratří v době totality vzklíčilo. Za každou jednotlivou řeholnici, řeholníka, kteří s Boží pomocí nepřestali tvořivě hledat správné postoje a vším těžkým, všedním i krásným, čím procházeli, vyžráli až ke svatosti. Chceme poděkovat též za naši vzájemnou pospolitost, z níž se dnes můžeme radovat – i pro ni byla bolestná totalitní zkušenost přínosem.

A chceme Boha společně prosit, abychom i my v naší době, jako společenství i jako jednotlivci, naplňovali své poslání správným způsobem a skutečně přispívali ke spáse lidí a oslavě Boží. Dom Donato Ogliari, současný benediktinský opat z Montecassina, vyjádřil úkol zasvěcených osob ve své přednášce na Vranově u Brna v listopadu 2019 následovně: *„Zasvěcený člověk se nepoznává podle askeze a podřízenosti pravidlům, ani podle dokonalého, bezúhonného morálního života (je-li takový život vůbec možný), ale podle schopnosti vyzařovat svým životem Boží světlo, podle schopnosti žít životem zcela zaměřeným na spojení s Bohem a bratry, životem trvale vnímavým k vnuknutí Ducha Svatého ve světle Kristova evangelia, životem, který nakonec dosáhne takové průsvitnosti, že se v něm Bůh stane lidem viditelným.“* Kéž se nám takové společné i osobní zprůsvitňování daří.

Bohoslužby, výstavy a setkání původně připravované k 70. výročí Akce K budou přesunuty na pozdější termíny (setkání želivské na 9. srpen, termín setkání velehradského bude ještě upřesněn). Přesto bychom byli rádi, aby se naše řeholní komunity od 19 hodin 13. 4. 2020 do 19 hodin následujícího večera na 24 hodin sjednotily ve společné modlitbě, společné adoraci na těch místech, kde právě žijeme. Chcete-li se k této adoraci přidat, zapište se prosím do sdílené tabulky tak, aby skutečně po celých 24 hodin směřovaly z našich komunit k Bohu naše

společné chvály, díky i prosby.¹ Bylo by také vhodné, aby naše společná adorace začala 13. 4. v 19 hodin zvoněním na věžích našich klášterních kostelů, kaplí a domů.

Akci Ř bychom pak 27. 9. rádi připomněli poutí zasvěcených osob k hrobu paní Zdislavy, patronky severních Čech: do koncentračních klášterů v jejím kraji bylo před 70 lety svezeno velké množství řeholnic, které pak pracovaly v tamních továrnách. Dá-li Pán a bude možné pout' uskutečnit, půjde jistě o pout' s rysy nepohodlí – v bazilice v Jablonném v Podještědí bude v tu dobu probíhat rekonstrukce. Bude to drobný projev solidarity s těmi, kdo před sedmdesáti lety zakusili nesrovnatelně větší nepohodlí.

Milé sestry, milí bratři! Kéž těch společných 24 hodin v duchovním spojení není jen vzpomínkou na naše sestry a bratry, kteří před 70 lety prožívali těžké chvíle, ale také vyjádřením naší důvěry v Pána spolu se žalmistou: *„Já v tvé milosrdenství však doufám, moje srdce jásá nad tvou spásou. Budu zpívat Hospodinu, neboť se mě zastal“* (Žl 13,6).

Praha a Brno, duben 2020

Petr Prokop Siostrzonek OSB, předseda KVPMŘ

Sr. Krista OP Ludmila Chládková, předsedkyně KVPŽŘ

¹ Tabulka se vám zpřístupní kliknutím na odkaz, který najdete v této poznámce nebo v doprovodném e-mailu. V případě technických obtíží se obraťte na sekretariát své řeholní konference.

Odkaz: <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1OikJI-BfbRGZd93RwJydgPEI977-4w2EeKzAeUtaDKM/edit#gid=0>